SADAŠNJA ISTINA

IDITE PO SVEM SVIJETU I PROPOVIJEDAJTE EVANĐELJE

SVETA BIBLIJA

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 17. **LONDON, ČETVRTAK, 18. SRPANJ, 1901.** **Br. 29.**

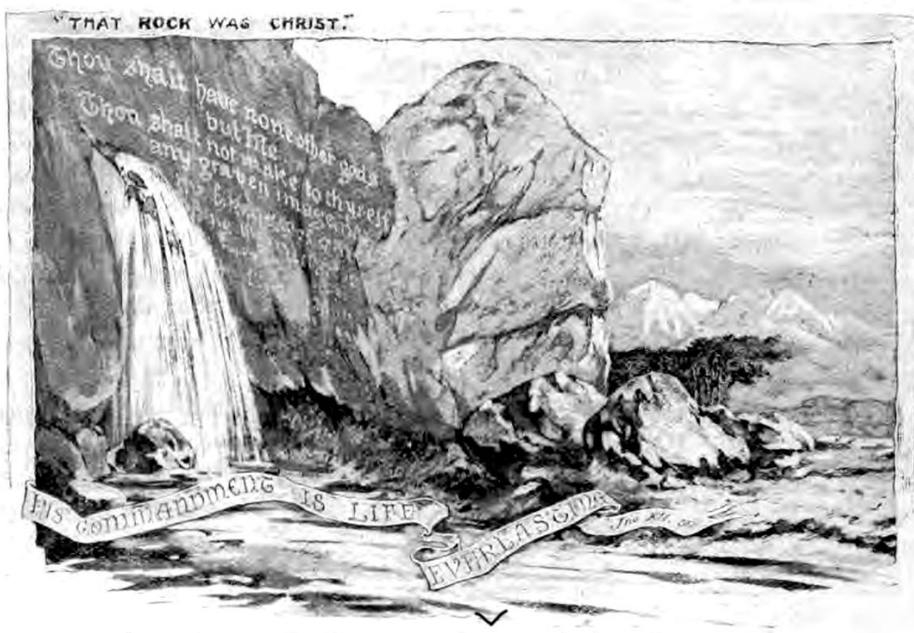

ZAKON ŽIVOTA

DEVETA ZAPOVIJED 2. DIO

ELET G. WAGGONER

SUVIŠNE REČI

POSTOJI stvar o kojoj se govori u petom poglavlju Mateja, koja nije obično shvaćena kao da dolazi pod glavu devete zapovesti, već se uobičajeno upućuje na treću. Isus kaže, „Još ste čuli da je po starima rečeno: 'Nemoj se krivo zaklinjati, nego izvrši Gospodu svoje zakletve'. Ali ja vam kažem: Nemojte se uopšte zaklinjati: ni nebom, jer je prestolje Božje; ni zemljom, jer je podnožje njegovim nogama; ni Jerusalimom, jer je grad velikog Kralja. Ni glavom se svojom ne zaklinji, jer ni jednu vlas ne možeš učiniti belom ili crnom. Nego, neka vaša reč bude: 'Da, da; ne, ne'; jer šta je više od toga, od zla je". Mt. v 33-37.

Ovo se odnosi na običan razgovor, a ne na davanje svedočanstva na sudu. Sam Spasitelj je dao svedočanstvo pod zakletvom, pred jevrejskim Većem. Čovek koji uvek govori istinu, i ne govori ništa drugo, može položiti sudsku zakletvu bez bilo kakvog straha. Tako da se zabrana, „Nemojte se uopšte zaklinjati", ne odnosi na to, ništa više nego što se ne odnosi na uzimanje Gospodnjeg imena uzalud. Upućivanje je na snažne tvrdnje i zavete sa kojima su ljudi skloni da potkrepe svoje izjave, kako bi im dali težinu.

Neko će reći, „Ako ovo nije tako, možeš imati moju glavu za fudbal". Sada njegova glava nije njegova sopstvena da je da, i nema pravo da založi svoj život kao podršku bilo čemu što može reći. „Zemlja je Gospodnja i njena punina", prema tome nemamo pravo da bilo šta založimo na nebu ili zemlji kao potkrepu našim tvrdnjama.

Neki ljudi čine se nesposobnim da daju jednostavnu izjavu o činjenici, ako nije praćena nečim da je učini naglašenom. U ovome pokazuju nedostatak pouzdanja u svoju sopstvenu reč, i nesvesno objavljuju da njihovoj nepodržanoj reči ne treba da se veruje. Nažalost to u šta se uzdaju da je potkrepe joj kako god ne daje nikakvu snagu. Biblijsko pravilo je da se kaže jednostavna, neulepšana istina, i da se pusti da se stvar tu reši. Ljudi koji razmišljaju će privezati više težine za to nego za bilo šta drugo. Razumeće da je osoba koja tako govori naviknuta da joj se veruje, a to je isto kao da se kaže da je naviknuta da govori istinu. Bilo šta više od jednostavne izjave o činjenici je od zla.

PRAKTIČNO ŠALJENJE

KO nije čuo da ljudi pokušavaju da se opravdaju zbog neke lažne izjave date nekom bezazlenom pojedincu, govoreći, „A, to je bilo samo u šali"? Želeli su da vide koliko je osoba bila lakoverna , i da se ismevaju njenoj nedužnosti. Onda ako bilo kakva neprijatnost ili nesreća rezultira zbog uzimanja šale kao ozbiljne stvari, šaljivdžija hladno baca krivicu na prevarenog, govoreći, „Trebao je da zna da sam se šalio". To jest, trebao je da zna da si lagao; trebao je da bude toliko dobro obavešten o tvojoj reputaciji, da ne bi pretpostavljao da govoriš istinu, osim ako nije posebno uveren u činjenicu. Koliko olako praktični šaljivdžija drži svoj karakter i reputaciju!

Da li želite da znate kako Pisma posmatraju vrstu „zabave" koja se sastoji od varanja bezazlene osobe? Pročitajte ovo: „Kao ludak koji baca ugarke, strele i smrt, takav je čovek koji vara svoga bližnjega i kaže: 'Nisam li se šalio?'" Prič. xxvi 18, 19.

Da li bi smatrali lakom stvari ako bi čovek bacio mnogo žeravice u prepunu sobu? ili ako bi počeo da puca na ulici? ili ako bi rasuo otrov po poljima, ili u vodene izvore? Ništa strašnije se ne bi moglo pomisliti; a ipak upravo je takav karakter praktičnog šaljivdžije. Čovek koji ozbiljno laže bar ima neki cilj kojem se nada da postigne; ali čovek koji laže u šali proglašava sebe budalom. Ne postoje opasnije štetočine na svetu.

KOREN STVARI

MEĐUTIM hajde da sada dođemo do same srži teme. Ako postoji istina u unutrašnjim delovima, neće biti spoljašnjeg pokazivanja laži. Hrist je Istina; prema tome kada Hrist prebiva u srcu verom, ništa od zabluda na koje smo upućivali se neće videti u životu; jer je on došao da svedoči za istinu. Jovan xviii 37. On je nazvan „veran i pravi Svedok". Otk. iii 14. Nama je data visoka čast da budemo svrstani sa njim; jer Bog kaže: „Vi ste moji svedoci, i moj Sluga kojeg sam izabrao." Isa. xliii 10. Dalje čitamo: „Taj sam narod za sebe oblikovao; oni će pokazati moju hvalu." Stih

21. Bog je stvorio čoveka baš kao što je stvorio sve ostalo, da bude otkrivanje njega samog. „Ali vi ste rod izabrani, kraljevsko sveštenstvo, sveta nacija, poseban narod, da razglašavate vrline onoga koji vas je iz tame pozvao u svoje prekrasno svetlo.“ 1. Petrova ii 9.

Neživa tvorevina je verna svom pozivu, svedočeći za Boga. Pogledajte Dela xiv 17. Božja večna sila i Božanstvo su od stvaranja sveta do sada jasno otkriveni u stvarima koje je on stvorio. Samo se čovek pokazao lažnim u svom poverenju, unakažavanjem Božjeg obličja, i potiskivanjem istine u nepravednosti. Ipak čak i u palom čovečanstvu Božja vernost i istina treba da se vide; jer svaki grešnik je nesvesni svedok Božjem dugom trpljenju. Čovek koji huli Božje ime, i čak negira njegovo postojanje, je spomen na njegovu nežnu milost. Činjenica je to da su „svi ljudi lažovi“; jer iako su bili stvoreni po Božjem obličju, da otkriju njegov karakter, oni pokazuju suprotno.

Ipak „ne možemo činiti ništa protiv istine, već samo za istinu“, nebitno koliko mnogo pokušavali, jer Bog čini da ga čak i čovečji greh hvali, i tako Božja istina više obiluje preko naše laži na njegovu slavu. Rim. iii 7. To jest, Bog će se pobrinuti da se čini njegova volja, čak i uprkos čoveku; i on će ih učiniti njenim sredstvima; ali oni neće imati nikakvu korist od nje, jer je učinjena protiv njihove volje.

SVAĐA I LAŽ

Zapovesti su povezane sve zajedno; niko ne može prekršiti nijednu od njih bez kršenja svih. Pročitali smo da je ubica ko god mrzi svog brata, i na sličan način otkrivamo da je takođe i lažov. Apostol Jakov kaže, „Ako imate gorku zavist i svađu u svojim srcima, nemojte se ponositi, i nemojte lagati protiv istine“. Jakov iii 14. Hrist je istina, a on je krotak i ponizan u srcu; sada činjenica je to da je došao u telu, tako da svaki čovek koji gaji ili pokazuje ogorčenost ili gnev negira prisustvo Hrista u telu. On zadržava istinu u nepravednosti.

ULTIMATIVNI TEST: PRIZNAVANJE ILI NEGIRANJE HRISTA

U 1. Jovanovoj ii 22, imamo ceo slučaj sažet u jednom pitanju: „Ko je lažov, ako ne onaj koji negira da je Isus Hrist?“ Onaj koji negira da je Isus Hrist, je lažov, i prema ovom pitanju, niko drugi nije lažov. Sada smo pratili laž do njenog legla, i možemo je identifikovati na njenom samom početku. Ako čovek nije negirao da je Isus Hrist, on nije lažov; ali ako je negirao ovu istinu, on je lažov iako nikada ne govori. Ako želite da prestanete da lažete, morate ići do korena stvari. Možete iskidati zglob ovde, i iščupati zlu naviku tamo; ali dok Isus nije potpuno prepoznat i priznat kao Božji Hrist, lažljiva narav postoji.

Petar je u jednom trenutku negirao Gospoda, ali nije uradio ništa više nego što je svaki čovek uradio. „Po ovome prepoznajete Duha Božjega: Svaki duh koji ispoveda da je Isus Hrist u telu došao, od Boga je; a svaki duh koji ne ispoveda da je Isus Hrist u telu došao, nije od Boga.“ 1. Jovanova iv 2, 3. Štaviše, „ko god veruje da Isus jeste Hrist, od Boga je rođen“; „i ko god je rođen od Boga ne greši“. 1. Jovanova v 1, 18. Postavljanjem ovih izjava zajedno, i razmišljajući pažljivo nad njima, možemo videti da je svaki greh koji počinimo negiranje da je Isus Hrist došao u telu, — negiranje da je on Božji Sin, — i prema tome da nas to označava kao lažove.

Rečeno nam je, „Reč je blizu tebe, baš u tvojim ustima, i u tvom srcu“. Rim. x 8. Hrist je Reč, i to je preko njegovog prisustva da čak i grešnici žive. Tako da čitamo dalje: „Ako ćeš priznati svojim ustima Gospoda Isusa, i poverovati u svom srcu da ga je Bog vaskrsao iz mrtvih, bićeš spašen.“

Možemo priznati samo ono što je već tako; prema tome, istina je to da je Hrist došao u telu svakog čoveka, i da ima spasenje ko god će priznati njegovo prisustvo. Međutim priznati Hrista, — priznati da je on došao u telu, — znači reći iz srca ono što je Apostol Pavle napisao u Gal. ii 20: „S Hristom sam razapet: živim, ali ne više ja, nego Hrist živi u meni; a to što sada živim u telu, živim verom Sina Božjega, koji me je voleo i predao je sebe samog za mene.“

Prema tome, priznati Isusa, je da se bude pravedan kao što je on bio — dopustiti mu da boravi u nama; i da govori i deluje kroz nas. Ako ovo bude slučaj, ne možemo a da ne kažemo istinu, pošto je on istina; a ako ovo ne bude slučaj, naš ceo život će biti laž. Čovek koji nema Hrista koji prebiva u njemu ne može a da ne bude lažov.

Dakle jedini način na koji bilo koji čovek može držati devetu zapovest je da preda sebe potpuno Gospodu, da bude korišćen od njega prema njegovoj dobroj volji. „Duh je taj koji svedoči, zato što je Duh istina.“ 1. Jovanova v 6. Hrist je rekao: „Primićete silu, kada Sveti Duh dođe na vas; i bićete moji svedoci.“ Dela i 8. Samo ako neko ima Duh istine, može biti sposoban da govori istinu.

SVEDOCI ZA ISTINU

Isus je rekao, „Ja sam se zato rodio i zato sam došao na svet da svedočim za istinu“. Jovan xviii 37. Opet, „Kao što je mene poslao moj Otac, baš tako šaljem i ja vas“. Velika greška koju mnogi ljudi prave je da pretpostavljaju da ne mogu svedočiti za istinu dok mnogo ne pričaju. Baš kao što je moguće za osobu da odglumi laž, tako neko može i odglumiti istinu. Često je naše svedočanstvo mnogo snažnije ako držimo svoja usta zatvorenim. Nije potrebno za nas da uvek budemo u „odbrambenom“ stavu. Nismo primorani, kao svedoci za istinu, da odgovaramo na svaki prigovor koji zanovetala iznesu. Gospod kaže, „Ko je slep ako ne moj sluga? ili gluv kao moj glasnik kojeg šaljem? Ko je slep kao on koji je savršen, i slep kao Gospodnji sluga? Mnogo toga si video, ali se ne pridržavaš; otvorene su uši, ali on ne čuje“. Isa. xlii 19, 20. Isus je Istina i Život. Njegov život je bio dovoljan svedok za istinu; onda kada je govorio, njegove reči su bile verno svedočanstvo, zato što je govorio upravo onako kakav je bio.

PRIMANJE ISTINE

Uobičajena je stvar to da se čuje da je neko takav primio istinu. Šta znači to da se prihvati istina — To je da se prihvati Gospod Isus Hrist kao nečiji lični Spasitelj. Nebitno koliko je ispravno nečije verovanje što se tiče forme, on nema istinu osim ako nema Hrista unutra. Osim ako čovek ne poznaje Gospoda, on čak ni ne zna šta je istina; kako onda može reći istinu? Prema tome, da se prihvati istina nije laka stvar. To nije samo da se pristane na nju, već da se bude preobražen od nje.

VERUJUĆI ZA DRUGOG — NEVERUJUĆI BOGU

Ovo je nemogućnost. Često čujemo da čovek kaže, „Mogu da verujem za druge, ali ne mogu verovati za sebe. Mogu verovati da Bog oprašta i spašava mog brata, ali ne mogu verovati da spašava mene“. Ovo je najgora vrsta obmane. To se svrstava u besmislicu. Čovek se ne može igrati brzo i opušteno sa istinom na taj način. Ko god stvarno veruje Gospodu, veruje mu sve vreme. Gospod se ne menja, i on ne pokazuje pristrasnost. Prema tome ako se njemu uopšte može verovati, mora mu se verovati sve vreme. „Onaj ko veruje u Sina Božjeg, to svedočanstvo ima u sebi; onaj ko ne veruje Bogu, učinio ga je lažljivcem, zato što nije verovao svedočanstvu kojim je Bog posvedočio za svog Sina. A ovo je to svedočanstvo: Bog nam je dao život večni, i taj život je u njegovom Sinu.“ 1. Jovanova v 10, 11. Ko god ne veruje Bogu u najmanjoj meri predstavlja ga lažovom. Međutim Bog nije lažov. On „ne može lagati“. Prema tome ko god optuži Boga za laganje sam je lažov. A ko god ne veruje čini to; prema tome svaka osoba koja ne veruje da je Bog dao večan život, večno spasenje, njoj lično, je lažov najgore vrste.

Neka niko ne ubedi sebe da misli dobro o Bogu, osim ako ne veruje sa potpunom sigurnošću da ga Bog spašava. Nemojte govoriti o verovanju da će on spasiti nekog drugog, ali

vas neće. Ako je Bog istinit, možete mu verovati sve vreme, kada govori vama kao i kada govori nekom drugom. Šta biste pomislili ako bi vam čovek rekao, „Mogu verovati u sve što kažeš, kada čujem da govoriš nekom drugom; ali čim počneš da meni govoriš ja izgubim svako poverenje u tebe, i mislim da lažeš“. Da li biste mislili da ima vrlo visoko mišljenje o vama? Ipak ovo je način na koji mnogi ljudi posmatraju Gospoda, i nije ih sramota da izgovore takva osećanja direktno pred njegovim licem.

SPAŠENI OD LAGANJA

Ti kažeš, „Dobro, onda, izgubljen sam, jer sam lagao ceo svoj život“. Ne; nisi izgubljen, jer je Hrist dao sebe za tebe, a pošto je on istina on te spašava od svake neistine. Sve njegove zapovesti su obećanja; tako da kada kaže da nećemo svedočiti lažno protiv svog bližnjeg, on misli da će se pobrinuti da svedočimo za istinu, ako ga samo primimo. Hrist je umro za bezbožnike, za sve bezbožnike; prema tome zbir svih laži, zapravo, jedina laž koju možemo stvarno reći, je da zanemarimo ovo veliko spasenje. To je isto kao da se kaže da ili Hrist nije umro, ili inače da njegova smrt nije dovoljan otkup. Međutim, s druge strane, čim prihvatimo spasenje, naš ceo život laganja prestaje.

Nije dovoljno to da budemo na oprezu protiv neistine; moramo se pokoriti istini. Moramo pokoravanjem svedočiti za činjenicu da je Bog obilno sposoban da uradi sve što je preduzeo. Njegova reč je istinita od početka, i rešena je zauvek na nebu; prema tome možemo zavisiti od nje. Neće nas izneveriti. Sam Bog ima takvo poverenje u nju da on kaže svakom ko mu veruje na reč, „Nećeš lažno svedočiti“. „Ako ostanete u mojoj reči, uistinu ste moji učenici; i upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi.“